

ת"פ 2753/12 - מדינת ישראל נגד אליו פדידה

בית משפט השלום בבית שמש

בפני כבוד השופט מאיה אב-גנים וינשטיין
ת"פ 2753-12-15
בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עזה"ד יצחק חנוך המאשימה
נגד
אלתו פדידה
ע"י ב"כ עזה"ד אריאל הרמן הנאשם

זכור דין

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו בביצוע עבירה של הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ובعبارة של נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף, לפי סעיף 10א לפקודת התעבורה (נוסח חדש), תשכ"א-1961.

2. בהתאם לעובדות כתוב האישום בהן הודה הנאשם, במסגרת מ"ת 13-01-47186-27/05/13 בית המשפט השלום בראשון לציון, לאחר מספר הקלות, הורה בית המשפט ביום 14/01/01/14 בשעה 13:30 או בסמוך לכך, נמצא הנאשם מעצר בית יציאה לעובדה בפיקוח אחיו. בתאריך 14/01/01/14 בשעה 13:30 או בסמוך לכך, נמצא הנאשם כשהוא נוהג ברכב הסעות, לבדו, ומוביל שהחזק רישיון נהיגה בתוקף. מוסכם, כי הרישון לא היה בתוקף לנוכח הגבלה שהוטלה על הנאשם בלשכת ההוצאה לפועל.

עוד מוסכם, כפי שהוצהר ע"י ב"כ הצדדים ביום 16/06/06 (בדין בתיק אחר בו נכחו שני ב"כ), כי נסיבות ביצוע העבירה הן הנסיבות המקלות, קרי- שפרק הזמן בו הייתה ההגבלה בתוקף קצר מ- 6 חודשים ומכאן, שאין מקום להורות על פסילת רישיון הנהיגה של הנאשם. לאחר גיבוש הבדיקות הללו, לא נותרה עוד מחלוקת בין הצדדים וב"כ הסכימו שהעונש הראי בנסיבות העניין הוא מסר על תנאי ופסילה על תנאי.

דין:

3. העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין).

4. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה הם פגיעה בשלטון החוק והמשפט, כבוד החוק ושמירת על הסדר הציבורי. קיימת חשיבות גדולה בקיום וכיבוד החלטות וצווים הניתנים על ידי רשות מוסמכת, לצורך השמירה על הסדר הציבורי. יתרה מכך, הפרת תנאי שחרור מפחיתה את האמון באפשרות השימוש בחלוות מעוצר, באופן העולול להוביל להרחבת מעצרים, תוך פגיעה בחירותם של רבים.

5. לאחר ש核实תי את טענות הצדדים ולאחר שבחןתי את העונש שהוא צפוי לנאשם לפי עקרונותיו של תיקו 113 לחוק העונשין, אל מול העונש המוסכם, שוכנעתי כי בנסיבותיו של תיק זה, העונש המוסכם מצוי במתחרם העונש ההולם, וכי מתקיים איזה בין התועלות שבאונש המוסכם עבור הנאשם לבין התועלות לאינטראס

הציבור.

ועיר, כי במרקם בהם מדובר על הפרת הוראה חוקית, בנסיבות דומות ואף חמורות מהנסיבות בתיק שלפני, נגזרו על נאשמים מאסרים מותניים לפרק זמן של 6-3 חודשים, בצוירוף קנס או התחייבות להימנע מעבירה:

5.1. בת"פ (ת"א) 15556-08-09 מדינת ישראל נ' דוד קרייבסקי (10/02/10), הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירה של הפרת הוראה בית המשפט שלא יצא מעצר הבית בו היה נתון, אלא בפיקוח. על הנאשם הוטל מאסר על תנאי למשך 3 חודשים וחתימה על התחייבות בסך 2,000 ₪.

5.2. בת"פ (ראשל"צ) 4124-08-מ.י. تبיעות רاسل"צ נ' יוסף קובטי (03/01/10). הנאשם הודה בכר שנаг ברכב בעוד היה עליו לשחות במעצר בית בפיקוח. על הנאשם הוטלו מאסר על תנאי למשך 4 חודשים וקנס בסך 750 ש"ח.

5.3. בת"פ (אשד') 2076-09-מ.י. تبיעות לכיש-שלוחת אשדוד נ' אברהם דין (10/02/10), הורשע נאשם עפ"י הודהתו בהפרת הוראה חוקית, לשחות במעצר בית בביתה. בית המשפט גזר על הנאשם 6 חודשים מאסר על תנאי והתחייבות בסך 8,000 ₪.

5.4. בת"פ (ת"א) 4312-09-מ.י. מדור תביעות פלילי ת"א נ' אנטון זילברמן (25/01/10)- ה הנאשם הודה בכר שיצא מביתו חרף הוראת בית משפט שציוויתה על הישארותו במעצר בית מלא. בית המשפט גזר על הנאשם מאסר על תנאי למשך 5 חודשים וחתימתה בסך 2,000 ₪.

5.5. בת"פ (ת"א) 5263-09-מ.י. מדור תביעות פלילי נ' אברהם אפשטיין (11/01/10), הודה הנאשם בכר שהפר הוראה חוקית לשחות במעצר בית מלא. על הנאשם נגזרו מאסר על תנאי למשך 3 חודשים וחתימתה בסך 600 ₪.

5.6. בת"פ (כ"ס) 35897-02-10 מדינת ישראל נ' מוחמד עבד אלראזק (21/02/10), הנאשם הורשע עפ"י הודהתו בהפרת הוראה חוקית לאחר שנטאפס בתוק רכב ומוחוץ לכתובת הבית בו שהה בתנאי מעצר בית חלק. שם, לא הייתה מחלוקת שהנאשם יצא מביתו על רקע של לידת בתו. בית המשפט גזר על הנאשם 6 חודשים מאסר על תנאי וקנס בסך 7,000 ₪.

5.7. בת"פ (ראשל"צ) 39542-09-10 מדינת ישראל נ' אדווארד צרגיב (29/11/10), הורשע נאשם עפ"י הודהתו בעבירה של הפרת הוראה חוקית בכר שהפר תנאי שחרור. בית המשפט גזר על הנאשם 5 חודשים מאסר על תנאי וקנס בסך 1,500 ₪.

6. במרקם שלפניו הנאשם אותר במקום שהוא מותר לו להימצא בו, אך ללא המלה. לטענתו המדבר היה בדקות בודדות בהן המלה לא הייתה בקשרתו. מחד גיסא, אין להקל ראש בהפרת הוראת בית המשפט. מאידך גיסא, נסיבות המקירה אינן מצויות ברף הגבווה. כאמור יש לצרף את העבירה הנוספת בה הורשע הנאשם, נהגה ללא רישיון נהיגה בתוקף, לנוכח קיומה של הגבלת רישיון נהיגה שהוטלה בלשכת הוצאה לפועל.

7. צוין, כי בהתאם לסעיף 66א(6) לחוק הוצאה לפועל, תשכ"ז-1967, "...יראו את מי שהוטלה עליו הגבלה מהחזקך רישיען נהיגה כמי שרישיען הנהיגה שלו פקע מחמת אי-תשולם אנגרה". הצדדים הסכימו כי הגבלה הוטלה פחות משנה חודשים לפני מועד ביצוע העבירה ומכאן, שבהתאם לצו התעבורה (עבירות קנס),

תשס"ב-2002 (להלן: "צו התעבורה"), הכנס בגין העבירה שביצעה הנאשם הינו בסך 250 ל"נ (תת"ע 6933-11-12).
מדינת ישראל נ' חמדן. 13/09/02).

7. לפיכך, אני רואה לאםץ את הסכמאות הצדדים לעניין העונש, אך להוסיף רכיב של קנס בהתאם לצו התעבורה ולנוכח ההסכם מיום 16/06/06. בהתחשב בכל אלה, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

7.1. מאסר על תנאי לתקופה של שלושה חודשים. הנאשם לא ירצה עונש זה, אלא אם יעבור תוך תקופה של שנתיים מהיום על כל עבירה לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין.

7.2. פסילה מלקלבל או מלאחזיק רישוי נהיגה לתקופה של חודש ימים וזאת על תנאי במשך 3 שנים.

7.3. קנס בסך 250 ל"נ ישולם עד ליום 16/07/15, או מאסר של 3 ימים תחתיו.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ז' סיון תשע"ו, 13יוני 2016, בהדר הצדדים.